

BYSCHRIFTEN
OP DE
AFBEELDINGEN

*Der koningen, koninginnen, doorluchtige en ver-
maarde mannen, betrekkelyk tot de Geschiede-
nisse van Engelandt, Schotlandt en Ierlandt,
in het Fransch beschreven door den Heere*

DE LARRREY,
In Nederduitsche vaarzen nagevolgt door
P. LANGENDYK.

Twede Deel, eerste afdeeling.

HENRIK de VII,
koning van Engelandt. Pag. 1.

De binnenlandsche twist, der Witte en Roode Roos,
Is door myn huwelyk verdwenen voor altoos:
Maar de achterdocht dat my myn vrouw mogt wederstreven,
En myne wreevele aart, doen me ongelukkig leven.

ELIZABETH VAN JORK,
koningin van Engelandt, gemaal van Henrik den VII. Pag. 3.

Of myne schoonheid, deugd, en erfrecht tot den troon,
Het hart van myn gemaal behoorden te overwinnen;
De zorg voor 't sceppterrecht, meesteresse zyner zinnen,
Haat dien, die 't eischen kan, tot zelfs in myn persoon.

fehlt R.

JACOBUS de IV,
koning van Schotlandt. Pag. 20.

Myn rykstroon met het bloed myns vaders, laas! bevervd,
En daarna met het myn', wierdt van een zoon geërfd,
Die zich zo sel, als ik, zag door 't fortuin bestryden;
Nog moest myn dochter meer, dan wy te famen, lyden.

B Y S C H R I F T E N

De kardinaal P O L U S. Pag. 307.

Ik was van konings bloed, in Staatkunst niet te wys,
En heb den vorst beschimpt, dat bragt myn hoofd op prys.
De paus hieldt zelf voor my niets over dan verachting.
Al wat myn deugd bestondt liep tegen myn verwachting.

J O H A N N A S E Y M O U R,
derde gemaalin van Henrik den VIII. Pag. 330.

Ik wierd zo schoon als wys vorst Henriks koningin.
Zyn onstandvastigheid verwon ik door de min.
Myn oog deed onbewuft hem als myn minnaar blaaken,
En myne deugd wift hem voor my getrouw te maaken.

M A G D A L E N A V A N V R A N K R Y K,
gemaalin van Jacobus den V, koning van Schotlandt. P. 339.

Een koning stak in zee, om myne min te erlangen,
En als een koningin op zynen troon te ontfangen.
'k Verloor het levenslicht te vroeg in myne jeugd;
Want anders waar zyn hof hervormd door myne deugd.

L A T I M E R,
bisschop van Worchester. Pag. 388.

Noch ouderdom, verstand, noch myn bescheidenheid
Ontzach de bloeddorst van de Roomsche kerktirannen.
Geloofsdwang deedt onnut voor my de vierfchaar spannen;
Dewyl natuur den dood reets voor my had bereid.

M A R I A V A N L O T H A R I N G E N,
twede gemaalin van Jacobus den V. Pag. 390.

Der bloedverwanten drift deedt my veel ongelyk.
'k Had zonder hen meer rust genoten in het ryk.
Ik quam myn tegenspoed te boven door 't geluk,
Maar myne dochter moest bezwyken in haar druk.

A N N A V A N K L E E F,
vierde gemaalin van Henrik den VIII. Pag. 392.

Wie heeft zich ooit verbeeld een vreemder staatsvertoning?
'k Wierd door myn schildery als koningin geëerd:
Maar my, 't oorspronklyk beeld, heeft Henrik niet begeerd:
Ik wierd voor ryksvorstin de zuster van dien koning.

OP DE AFBEELDINGEN.

CATHARINA HOWARD,
vyfde gemaalin van Henrik den VIII. Pag. 422.

Myn fchoonheid voerde my ten top van staat en eer:
Maar door gebrek van deugd viel ik rampzalig neer
Voor 's konings vierfchaar, die my eerft hadt angebeden,
En daar na van den troon heeft op 't fchavot doen treden.

fehlt R.

CATHARINA VAN PARRE,
zesde gemaalin van Henrik den VIII. Pag. 443.

Van weduw eens barons wierd ik een koningin,
En vrouw eens admiraals na 't eind van 's konings dagen.
Ik kon geruft van hart, en zonder moeite dragen
Verwiffeling van staat en ongelyke min.

THOMAS HOWARD,
*ftedebouder van Henrik den VIII in kerkelyke
en wereldlyke zaken.* Pag. 491.

'k Had voor een ftrengen vorft te veel toegeevendheid.
Zyn ongerechte wraak heeft mynen zoon doen lyden:
Maar 'k zag my van den dood door 's konings dood bevryden,
Toen ik, verwezen, my tot fterven had bereid.

Twede Deel, tweede afdeeling.

EDUARD de VI,
koning van Engelandt. Pag. 1.

Myn kinderlyke ziel, en koninklyke geeft,
Zyn kerk en staat in hun hervorming nut geweest.
Europa kon zich van verwond'ring niet verzaaden,
Noch recht begrypen 't geen de faam fpak van myn daaden.

EDUARD SEYMOUR,
hertog van Sommerfeth, enz. Pag. 3.

Ik, 's konings gunft'ling, oom, en dienaar van den staat,
En kloek hervormer, wierd van d'adeldom gehaat,
En van het volk bemind. Myn goedheid is gebleken:
Maar 'k ben door fchelmfch verraad van myn party bezweken.

PETRUS MARTYR. Pag. 47.

'k Verliet Italiën om Godt getrouw te zyn.
Nam toevlucht aan den Teems, en daar na aan den Ryn.
Befchaafd in wetenfchap, befcheiden en geleerd,
En zacht van aardt, wierd ik van Roman zelfs geëerd.

M A R-

B Y S C H R I F T E N.

M A R T I N U S B U C E R U S. Pag. 74.

't Kenteken myns gemoeds was myn goedaartigheid.
Ik heb altyd geloofd, en yverig verbreed,
Dat de eedle waarheid met haar ziels bekoorlykheden,
Meer dan gestrengheid weet de harten te overreden.

R I D L E Y,
bisschop van Londen.

Pag. 116.

Ik was by Eduard naast Cranmer myne vriend,
Die zich zomtyds van myn gevoelen heeft bediend.
Voeg Latimer by ons, wyl we eensgezind, uit haat
Verbrand zyn om 't geloof, als martelaars van staat.

J O H A N N A G R A Y,
uitgeroepene koningin van Engelandt. Pag. 177.

Al was myn ligchaam schoon, ik had noch schooner ziel.
De staatzucht van myn huis was de oorzaak dat ik viel.
Heb ik onschuldig om eens anders schuld geleden;
'k Ben van den troon geruist op 't moordschavot getreden.

M A R I A,
koningin van Engelandt.

Pag. 194.

'k Had dol van yver niets dan wraaklust in het hoofd,
Waar door ik van myn ryk een vreeslyk lykvuur maakte.
Filippus, die, hoe wreed, met schrik myn wreedheid laakte,
Heeft my 't slachtoffer, dat my 't dierbaarst was, ontroofd.

P H I L I P S de II,
koning van Spanje, gemaal van Maria. Pag. 206.

Ik heb Maria 't hart uit staatzucht opgedraagen.
De min hadt weinig deel in zulk een huwelyk.
Wy bleven onvernoegd; zy kon my niet behaagen,
En ik behaagde noch veel minder aan haar ryk.

G E-

HENRI VII

*Des deux Rois on voit le divorce fait
C'est par mon hymen que les rois ont été
Mais pour régner d'un seul nom je me suis fait
Et ma hauteur humeur me rend plus d'un Roi*

Ad. vande Werff pinx.

F. a. Goussier sculp.